

עשרה יהנסן פרק רביעי קידושין

עין משפט
נור מצוה

לעוז.

טסורת הש"ס

כָּל מִמְּרֵי סַב אֲבָמִי פִּישַׁ מַסְלֵי
קַמְגַּן לְלִין קַכְכַּן טַוְזֵעַ
הַלְּגַעַן צַרְעַן כַּפְרַן פַּהַן:
סַב בְּדַמְּרֵי סַב אֲלֵי (וְיַן)
כו טַוְזֵעַן סַב כַּפְרַן

שְׁבָעֵת
שְׁמַנִּינָה
שְׁלֹשָׁה
מֶת
עֲקָדָה
כְּלָל
מִזְרָחָה

וּבְתַ' אִבָּא לְמִיצְרָד מֵהַלְוֹדוֹ שָׁבָן
צִירְדוֹ בְּעִירְיהָ נֶן. מִימָה מְלָא
לְגַם מִתְּמֻדָּר נִגְנְלָה נְסָפָן לְיַוְמָה סָמָן
לְיַוְמָה נִגְנְלָה נְסָפָן לְסָקָן וְכַלְגָּה מִתְּמֻדָּר
וְאֲשֶׁר יוֹסֵם מוֹרָא דָמֵן וְכַיְשָׁמֵן לְקָרְבָּן
לְגַם קָרְבָּא לוֹ יְסָס סָס פְּרִילְכָּה. מִזְ"וּ:

וליה
אמו
מא
רות
לה:
תו

גנ' שנסא גיורת בטו פסולה
עד י' דורות עד שתה אמו
תו כשרה לכהונה: גמ' מא'
ה להלן סילא אחר שלשה דורות
(נ: ירושאל שנסא חלה):
אנדר בראי ולא הילל והואו

הנחות מהר"ב

רנשברג

א) רשות דין וכור הולמתה
ווט' נלקחות עליה מוסות
חלהלה. נוב' פ"י צער סתלן
פ"ז מה' חי'ב כל' ג' גדריס
כלמות ולי' מ"ק כוכב:

נוראה שואה מאי אני ליה: חלל שנשא בת ישראל בתו פסולות: הא תנא
ליה רישא בת חלל ובר פסולה מן הכהונה לעולם אידי ותנא רישא
ישואל שנשא חלה תנא נמי ספיא חלל שנשא בת ישראל מתניתין דלא
נער לו כה זהה בון פסולות: אין לנו מושג עת בון וזהו אטן

ישאל מכמה שורה של הילה כך בנות ישואל מכמה טהרה להלים מא-
טעהיה דר' רוסטהי בר' יהודה אמר קרא לא יהל ורו עמי בעמי בעם אחד
הוא דמיוחל בשני עמים אין מיחל תנ רבן לא יהל ורו אין אלא ורו
היא עצמה מני אמרת כל וחומר מה זה רעו שלא עבר עבירה מתחול היא
שבירה עבירה אין שכן אין יכיח שעבר עבירה אין
מתחול מה להוא שכן אין מתחול בכל מקום תאמר בהאי שמחוללה בכ"ט
ואם נפשך לומר אמר קרא לא יהל ורו לא יהול וה שורה כשר ונחול
מאי אם נפשך לומר וכי תימא אבא למירפך מה לורען שכן יצירוי
בעבירה אמר קרא לא יהל ול השורה כשר ונחול תנ רבן אין
היא חיללה כל שנולדה מן הפסולים מאי פסולים אילמא פסולים לו הרי
מוחיד גורשו ידפסולה לו זובינה כשרים דכתיב^ז חועבה היא תועבה ואין
בנייה חубים אמר רב יהודה הבי קאמו איזו הדיא חיללה כל שנולדה מן
פסול כהונה נולדה אין לא נולדה לא יהרי אלמנה גורשה^ז זונה דלא נולדה
ואן הוי חיללה אמר רבבה הק איזו חיללה מזוכרת שלא היה לה שעת הבוש
כל כל שנולדה מן פסול כהונה מאי מזוכרת אמר רב יצחק בר אבין הק איזו
היא חיללה שעיקרה מדברי תורה ואין צרכין לפреш מדברי סופרים כל
שנולדה מן פסולי כהונה ת"ר אלמנה אלמנה איינו חייב אלא
אתה גורשה גורשה איינו חייב אלא אהת אלמנה אלמנה גורשה וחיללה
זונה יבומן שם בסדר חייב על כל אהת ואות זונת ונחלה
ונתנרשאה ונחרטלה איינו חייב אלא אהת אמר מיר אלמנה אלמנה
איינו חייב אלא אהת האי אלמנה היבי דמי אילמא שבא על אלמנה
ראבן ועל אלמנה שמיעון ועל אלמנת לי אמאו איינו חייב אלא אהת
הרי

בכונסנו, ברכ' ר' יונה, שא"ה
ויאמר ר' יונה לילם, ועוד,
הדור נזנ' נזנ' מל' מל' מל'!
ובכן דוד ורשותה לבן
רו'ות. היה עז'תא.
הרבנן עז'תא מגן
שהרי חזה'תא
וzen'ה זן' הכהנה
שלוקה לעלה בין רוחין
משש' להלה גן גול'ן. שה'ה
לילה גן גול'ן.
ומתחלת', על ידי אורה
באה'ה, שאל'ן
וניג'ל פראט'ה באיה'ה לא
היה שר טופ'ר. בכל
מתחלה בעל' מוק'ה.
באה'ה אורה דרכ'ה כדר'ה
צע'תא תללה ב' בר' ב' ב' ב' ב'
פרק ט' ב' בר' ב' ב' ב' ב'
ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'

בד שידור הנאה, וכי נדור הנאה מיהא עונש עבריה וכא הוריא חיללה משוט אלה נ שפטות כהמפורש. אלמתת ואובן

תורה אור השלם

- ו. ואיל תילל ווען בענין
יב אוניכ' מוקטן
 - ז. לא יטמא בענין
וירא כה ד'
 - ח. לא יטבל להלחת
דרשון אשר שעלה
לבש רוחמה להוציא לו
תומאה כי תונענין
וירא אשר עלי ב'
 - ט. נטן לך נטלות
בריהם ד'
 - י. אלךנה רונחה
וחולחה נבה את אלה לא
כח' כי אם במלחה
וינטנו ימי אשא'

- 11 -

- ## **מופת רשות**